

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Series Episcoporum Archiepiscoporum Et Electorum
Moguntinorum, Trevirensium Et Coloniensium**

Kolb, Gregor

Rottwilae, 1725

VD18 12054054

XXIX. D. Pavlinvs. III. Arch.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64326)

rant Pontificibus, gradu movit, Ecclesiasticâ usus censurâ. In Aquitania, quo negotiorum gravissimorum causâ abiit, post sedis annos 15. è vivis excessisse proditum est memoriâ. Cadaver inter miracula populum ad venerationem tanti Archipræsulis excitantia Treviros translatum est an. 351. E miraculorum numero esse censentur paralytis prope Mosomagum ægro depulsa, & malignus spiritus Ivodii ex obsessio corpore fugatus.

XXIX. D. PAVLINVS. III. ARCH.

D Paulinus ex Aquitania ad D. Agritii disciplinam Treviros accessit unâ cum S. Maximino, utriusque in Archiepiscopatu Trevirensi Successor dignissimus: Treviris namque vigilantissimi Pastoris munere functus, Arianos in Pseudo-Sirmiensi Synodo eminus impugnavit, & in Mediolanensi Concilio cominus expugnare laboravit, ejectus hanc ob causam à Constantio Arianis addictissimo Imperatore in exilium. In Phrygia anno exilii 4. placidè vitam finiit, aut aliorum testimonio, jubente Constantio capite plexus est an. 358. *Vide Thrithemium & Brovverum.* Argumento virtutis & sanctitatis Paulinianæ sint verba à DD. Athanasio & Hilario relicta: Athanasius in epist. ad solit. ita orditur, aut veriùs prosequitur epistolam: *cum deinceps & verbis & sentiis inhaerent, seque arbitrantur plurimis insidari, non animadvertunt, se plures facere Confessores. Ex quo numero clarissima fuerunt confessionis Viri Religiosi & Episcopi boni, Paulinus Episcopus à Treviris (quæ Galliarum Metropolis est) Lucifer Metropolitanus Episcopus Sardiniae &c &c.* D. Hilarii sententia contra Constantium Imperatorem pro D. Paulino his sequitur verbis: *At nunc fructus operum tuorum, lupe rapax, audi. Postquam omnia contulisti arma adversus fidem Occidentis, & exercitus tuos convertisti in oves Christi, refugere nihil sub Nerone licuit. At tu Paulinum beate passionis Virum, blandimento sollicitatum relegasti: & Ecclesiam sanctam Trevirorum, tali sacerdote spoliasti: edictis fidem terruisti, ipsum usque ad mortem demutasti, exiliis & fatigasti! extra Christianum quoque nomen relegasti: ne panem aut de horreo tuo sumeret, aut de Montani Maximilleq; antro profanatum, expectares.* Ex Oriente

ente

riente in Occidentem Treviros usque transtulit ossa D. Paulini miraculis conspicua, S. Felix II. Pontifex Romanus.

XXX. D. BONNOSVS. IV. ARCH.

D. Bonnosus quamvis clarissimos inter Trevirensium Archiepiscopos annis 24. continuis locum vindicârit sibi, in Divorum Album referri etiam meritis, brevissimo nihilominus encomiorum compendio hoc à Brovvero posteris cominendatur: *S. Bonnosius, sive Bonnosus: sub quo à Valentino Imper. Treviris commorante obtinetur, ne, quod invaluerat, Christiani ab actoribus dje Dominica convenirentur, Quod sanctione decretum est. Demum Bonnosius, postquam annis pluribus sanctè præsedit, Treviris moritur. Sepultus est ad S. Paulinum.* Si itaque D. Bonnosii sortes humana exanimentur bilance, felicissimum fuisse dicimus, quòb Valentinum Cæsarem clementissimum sibi expertus sit: inter beatas sortes eam fortassis numerare convenit, qua D. Hieronymum Treviris litterarum causâ advenam videre & venerari licuit.

XXXI. D. BRITONIVS. V. ARCH.

D. Britonius ab aliis Brito, aut Britannus nominatus, S. Bonnofo successit in Archiepiscopali Trevirorum Cathedra; cuius tametsi gesta pleraque literis non habeantur expressa, quemadmodum multorum aliorum Episcoporum, licet in Divorum Cathalogos relatorum, variis tamen Episcoporum Conciliis tum Romæ, tum Treviris ritè celebratis interfuisse legitur. S. Britonii atate Episcopi Luciferiani Maximo Imperatori adhærebant maximopere, eo persuasi argumento, quòd crederent, potentiâ Maximi Priscilianum in Hispania hæreticum cum sectatoribus quamprimum è medio posse tolli. At fortissimè obstitere DD. Ambrosius, Martinus & Britonius, eò quòd seculari potestati iudicium de rebus Ecclesiæ tribuissent Luciferiani schismatici. Annis 4. absolvit Episcopatum an. 386. mortuus.